

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023. április 06.

Tartalom.

A HEGY.

Mire utal a hegy szava, mit akar kifejezni az angyal a hegy szóval? Mit jelképez a hegy, mi a hegy és milyen is a hegy az angyal tanításában?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Drága Jézusom! Mennyei Atyám! Ma én imádkozom Hozzád, hiszen a keresztény világnak a közeljövőben van az a nagy ünnepe, amelyben megemlékezik a kereszthalálodra és ünnepli a feltámadásodat. Mi, mind a két területen már másképp gondolkodunk, más tartalmat tudunk mindannak adni és ezt Neked köszönhetjük. Meggyőződésem az, hogy amióta ez a közösség létrejött, azóta *Te* vezetsz bennünket. Külön köszönöm azokat a testvéreimet, akik bár testben nem tudnak itt lenni, de lélekben-szellemben is mindenképpen jelen vannak. Szántai Jóska, aki néhány nappal hívott engem telefonon és újfent egy hihetetlen, elképesztő hűségről, odaadottságról tett tanúbizonyságot, egy megingathatatlanságról, örömről és békéről, amit mind az a külső szenvedés és fájdalom, külső problémák valójában nem tudnak érinteni, hogy megváltoztassák ezt a benső erőt, ezt a hatalmas hitet. Ugyanezt mondhatom a Kerepesi Anikáról is, aki igen nagyon nagy odaadottsággal, a kora ellenére nemcsak, hogy velünk van és általunk tanul *Téged*, hanem ő is tanúbizonyságot tesz arról a hűségről, amely bizony nekünk is tanulható. Elmondhatjuk ugyanezt az Ildikóról is, aki annak ellenére, hogy nem tud személyesen itt lenni, de mindvégig együtt tanul velünk és megragadja azt a lehetőséget, amit a technika kínál jelen esetben. Abból táplálkozik, amit *Általad* kapunk Uram. Azaz étele, azaz itala, azaz öröme, az a békéje és az a boldogsága. Mennyei Atyám! Te egy olyan közösséget formáltál belőlünk, amelynek ma már a jel szava az lehetne, hogy: az új. Az az új, amit te kínálsz nekünk. És igen, ebben előbb utóbb mindig megtaláljuk azokat a válaszokat a kérdéseinkre, amelyek alkalomadtán még homályosak, bizonytalanok, de előbb utóbb kristálytisztán állnak elénk és valóban egy olyan örömet, olyan mosolyt fakasztanak bennünk, ahol az életünk valóban egy dal lesz. Uram! Köszönjük a *Te* tanításodat, a vezetésedet. Köszönjük Neked az ünnepeket, köszönjük Neked a közösség tagjait és felajánljuk mindezt Neked. Ámen.

Ámen.

Kedves Testvérek! Nagyon nagy szeretettel köszöntelek benneteket. Számomra belülről volt szükségszerű az, hogy ma én imádkozzak és megköszönjem mindazt, amit az imámban elmondtam. Ma 2023. április 6. csütörtök napja van, közösségben való tanulásunknak a napja.

Kata: Hálát adok azért Jézusnak, hogy annak idején pünkösdi időszakában volt az, hogy nálam havi rendszerességgel elkezdődött az, hogy külön tanulhattunk.

János: Nagyon szépen köszönöm. Azt az anyagot, amit arra gyűjtöttem ki, hogy *nekem akkor lesz majd szám, ha egyik leszünk*, arra készültem, de valószínű,

hogyan otthon maradt, mert nincs nálam. Ma, a hegyről beszélünk. A múlt csütörtöki alkalom után, amikor elkezdtem gondolkodni azon, ami elhangzott, az volt a benső élményem, hogy valahogy elcsúszott az egész, elaprózódott. Nem volt számomra hibás az, amit megállapítottunk, ahogyan megközelítettük, de lehet egyszerűbben, sokkal, de sokkal egyszerűbben. A mai napon az egyszerűség útján indultam el és úgy tűnik, hogy így közelebb jutunk a megfejtéséhez és megértéséhez abban, hogy mit akar kifejezni az angyal a hegy szóval. Mit szólnak hozzá?

Kata: Nagyon örülök neki, mert én is egy sokkal egyszerűbb, összefogott, az általam kigyűjtött idézetekkel kiegészítve raktam újra össze ezt a hegy témát. Az általad kigyűjtött idézetekhez odaírtam gondolatokat és örülök neki, ha ezt újra közösen átvesszük.

János: Köszönöm szépen, akkor egyet gondoltunk. Hozott-e valaki kérdést, gondolatot, egyéb más?

Kata: Azzal a gondolattal indítanám, hogy érdekes módon a hegy, mint forma ott van az emberben, a szív fizikai megjelenésében. De nemcsak mint forma, hanem tartalom is, amiről az angyal tanít. Már korábban megállapítottuk, hogy a szív az egész embert jelenti. Az angyal tanítás pedig azt fogalmazza meg, hogy az ember a teremtés szóvivője. A kigyűjtött tartalmak vonatkozásában is ezt a teremtést látom.

János: Köszönöm. Másnak van e még? Az eddigi kigyűjtött anyaghoz hoztam még kigyűjtött anyagot, amit majd a végén fogok odaadni nektek. Az a kérdés, hogy honnan indulunk ki. Az EGY-KETTŐ anyagban találkoztunk azzal a szöveggel, ahol azzal foglalkoztunk, hogy egy vagyok, vagy kettő vagyok. Az angyal sík, a teremtő sík és hogyan, s mint van ez. Találkoztunk azzal a tanítással, hogy: *Lábunk a semmibe lép. Ugyanez meg van ismételve a 79. beszélgetésben. Ha nincs együtt a Hét, ha nem vagytok a hegyen, lábunk a semmibe lép.* A hegy több helyen előfordul az angyal tanításában. Tehát azt keressük, hogy hová tegyük ezt a hegyet. Most a múlt heti kigyűjtés kapcsán, egy másik oldalról indulnék el. Onnan indulnék el, hogy **A HEGY JELENTÉSE** szöveg közepén fogalmazom meg azt, hogy én a hegy szavát hogyan látom az angyal tanításában. Így szól:

A hegy szava, egyfajta képzet, fogalom, hasonlóság, jelzés az angyal szóhasználatában.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Az, hogy mi a jel, az az első két sorban megjelenik.

A jel hasonlóság,
hogy értsd, mi a feladatod. (22.b.G.)

A múlt héten a Detti kérdezte is, hogy miért van szükség arra, hogy a jelből induljunk ki, azzal foglalkozunk. Az angyal eligazít bennünket ebben a kérdésben, mert azt mondja, hogy: *A jel hasonlóság, hogy érts, mi a feladatod.* Lilinek - ki emlékszik-, mi a jele?

A. Kati: A háromszög.

János: Gittának mi a jele?

Kata: A nap.

János: A nap a jele. Nagyon határozottan fogalmazza meg ezeket a jeleket az angyal. Itt most nem az a feladatunk, hogy mindenki elkezdje keresni, hogy neki vajon mi a jele, mert vagy találkozott vele, vagy nem találkozott vele, vagy nem jön rá, mert a tanítvány életében nem a jel a döntő, hanem?

A. Kati: A feladat.

János: Így van, mert a feladat majd mindenféleképpen jelzi azt, hogy ezt milyen jellel lehet megfogalmazni, lerajzolni vagy azonosítani. Eddig mit szóltok hozzá?

Rendben.

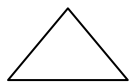
János: Tehát a hegy szava itt egyfajta jel, egyfajta hasonlóság, egyfajta fogalom, amivel az angyal valamit ki akar fejezni. Az lesz a kérdés, hogy mit akar kifejezni. A jelre visszatérve a 14. beszélgetésben, ha tovább nézitek a lapot, amit odaadtam, Detti, te olvasd fel.

- L. Szabad-e megtudnom valamit a jelemről?
  - Mi legyen az, amit tudni akarsz?
- L. Ha ismerem, talán jobban tudok segíteni.
  - Tükörképe az Ő jelének.
Mozdulattal rajzol:
Az Ő jele, a te jeled,
együtt a megváltás jele.

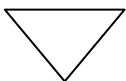
ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

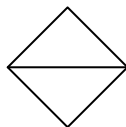
Az Ő
jele

A segítő
jele

A megváltás
jele

- Így imádkozz, szíveden a kezed...
- és jeled fölé fog épülni a másik jel. (14.b.L.)

János: Kata, a következőt olvasd fel.

Tölcsér vagy. Háromszög ennek a jele.
Minden tettetdet ez vezérelje! (24.b.L.)

János: Érdekes módon a Lilinek a jele egy háromszög, amely egy hegyet is megfogalmaz, mert a hegyet mindenféleképp egy háromszöggel le lehet rajzolni. Van egy alapja, van egy csúcsa és máris látható, hogy a hegy is valamiféleképpen megjelenik ebben a háromszögben, akár fölfelé, akár lefelé a csúcsával. Valaki nézheti piramisnak is, de ahhoz másképp kell gondolkodnunk.

A. Kati: Szentháromságnak.

János: Emlékeztek arra, amikor egy háromszögben az Isten szemét jelenítik meg, abban az elgondolásban vagy tartalomban, hogy az Isten mindent lát. A jelről itt egy picit többet is megtudunk, mert ha Lili a jeléről kérdez, akkor meg is kapja a választ. Azt mondja, hogy: *Háromszög a jeled*. Ebben a háromszögben meg lehet látni a hegyet. A nagy kérdés számomra, mit jelképez a hegy, mi a hegy és milyen is a hegy?

Kata: Számomra elsősorban és a legmeghatározóbb, hogy önmagában is megáll, úgy fizikai, mint szellemi tartalomban.

János: Én erre nem gondoltam, de köszönöm szépen a megfogalmazásodat. Pár mondatban leírtam, hogyan is ragadható meg a hegy. Timi kezd el légszíves olvasni.

Mi, és milyen a hegy?

- Egy olyan természeti képződmény, ami a háromszög alakjával kimagaslik a környezetéből. (a 300 m-nél magasabb képződményeket nevezik hegynek)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- Minden hegynek kiterjedt alapja, és egy pontban meghatározható csúcsa van.
- Nincs két egyforma hegy, magasság tekintetében sem.
- Hétköznapi gondolkodásunk szerint olyan masszív, hatalmas tömeg, amely mozdíthatatlan.
- Minden hegyen vannak utak, amin el lehet jutni a csúcsig.
- A magas hegyek csúcsáig nagyon nehéz eljutni.

Az angyalszöveg többféle vonatkozásban használja a hegy képzetét.

János: Tehát itt például a Himalájára gondoljatok, mint a Föld legmagasabb hegyére, ahol nagyon sok ember meg is halt. De nemcsak ott, hanem máshol is, akik mindenáron a fejükbe vették, hogy kipróbálják magukat és megmásszák ezt vagy azt a hegyet, hogy a csúcsáig eljussanak. Az angyal tanítás többféle vonatkozásban használja a hegy képzetét.

Kata: Az jutott eszembe, hogy emberpróbáló szellemi és fizikai értelemben is.

János: Köszönöm. Annak ellenére, hogy az evangéliumokban azt olvassuk, hogy ha mustármag nagyságú hited lenne és azt mondanád a hegynek, amit egy hétköznapi ember lehetetlennek tart. Úgy tűnik elég messze vagyunk a mustármag mennyiségű olyan hittől, amely kételkedésmentes, mert ugye ez a lényeg. Lehet, hogy van mustármag nagyságú hitünk, csak az nem tud kételkedésmentessé válni, mert nem a tapasztalat szintjén vagyunk ellátva úgy, hogy ezt igazolni tudja. Ugye?

Igen.

János: A hegy nagyon masszív dolog. Mozdíthatatlanak tűnik.

Ivett: A földrengésig.

János: Ennek a tudatában kellene végig mennünk a múlt heti anyagunkon, hogy ezt most, hogy látjuk. Mire utal a hegy szava, felejtve a múlt heti megfogalmazásainkat.

A HEGY

Saját

Hegycsúcsok emelkednek,
merészek és énekelnek,
kérdik a legfentebbet.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Lábam alatt a csúcsok izzanak,
barlangok dalra fakadnak. (Pirkadat)

János: **Hegycsúcsok emelkednek**, Ez a pirkadat anyagban jelenik meg, Pistinek a fordításában. Mivel azt állapítottam, hogy többféle vonatkozásban használja a hegy képzetét az angyal, itt a hegycsúcsokat mivel tudnánk azonosítani?

Kata: Szellemi értelemben használja és nyilván az Istenben élenjáró tanítványokra gondol.

Márti: Előző alkalommal azt mondtuk, hogy ezek a csúcsok a síkok teteje.

A. Kati: De most nem azt mondjuk.

János: Még egyszer elmondom. Megpróbáljuk elfelejteni a múlt heti megfogalmazásainkat, tehát, hogy ne befolyásoljanak bennünket.

Kata: Az angyal tanítása hegycsúcsnak nevezi az egyéniséget.

János: Mit szóltok a Kata megfogalmazásához?

János: Én is azt mondom, hogy ez a tanítvány. Ő az, aki emelkedik és nézzétek meg, hogy nem ez az egyetlen egy eset, amikor hegyként jeleníti meg a tanítványt és hegyként jeleníti meg az Istent is. De a tanítvány is egy olyan hegy. Nem olyan nagy, mint a Himalája, az Isten. Csak olyan kis hegy, mint mondjuk a Gellért-hegy vagy a Sas-hegy, de hegy. A tanítványnak hegygé kell válnia. Milyennek? A hitében mozdíthatatlanná. Az imámban megfogalmaztam Szántai Jóskát, a Kerepesi Anikát és az Ildikót, hogy a hitükben példát mutatnak az embernek.

Kata: Ezért megfogalmazza úgy, hogy töretlen egyéniség, mert valóban a hitében az odaadottságában kell azzá válnia.

János: Pontosan. A tanítvány olyan, mint a hegy. Nem az a kérdés, hogy mekkora. Vajon, aki ő maga, mint hegy, meg kell járnia egy nagyon nehéz benső utat, hogy eljusson a saját csúcsáig. Mennyire érdekes és egyszerű ezt így megfogalmazni ma már. Ez egyben egy benső út, amit nekünk kell megjárni önmagunkon, önmagunkban.

Kata: A Hang úgy fogalmazza meg, hogy a szellemi út egy nagyon kemény

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

munka és semmit nem lehet megspórolni.

János: Így van, mert ha a csúcsig eljutunk, akkor érünk el a teljességig, a magunk teljességéig. Ezt úgy is mondják, hogy önazonosság. Ez már így jobban érthető a hegy vonatkozásában, hogy miről is lehet itt szó. Detti te jössz.

A hegyek visszhangzanak, táncra szólítanak. (Pirkadat)

A hegy érintsen titeket!

Ő legyen veletek!

A próba tart.

Aki kitart,

az üdvözül. (41.besz. a mérővel 275.o.)

János: Az első sort két részre bontanám. Itt kiről lehet szó?

Detti: Az angyalokról.

János: Mondjuk azt, hogy az angyalokról. Van-e valakinek más elgondolása?

Kata: Nekem is ez, csak még odaírtam, hogy minden az embert szolgálja, minden az emberért van.

János: Igen. Amikor azt mondja, hogy: **A hegy érintsen titeket**, akkor kiről van szó? Lám- lám, akkor az Istenről van szó. Mind a kettő a hegy szóval van megfogalmazva, mégis, ha a lényegét látjuk, akkor ugyanazokkal a jellemzőkkel tudjuk megragadni mind a két tartalmat.

Kata: Azt írtam ide még magamnak, hogy mivel a mérővel való beszélgetésről van szó, ez a mérő fénye és valósága, ami érintsen titeket.

János: Jó. Kata folytasd.

Rozzant istállótok se legyen!

Legyetek a hegyen - mindig a hegyen!

Mi ott vagyunk,

hisz Ő a mi Fiunk is. (42.besz.280.o.)

János: Kiről van szó a hegy vonatkozásában?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Jézusról.

János: Jézusról, vagyis az Istenről. Ez a tanítványoknak szól: *Mindig a hegyen. Mi ott vagyunk*, mondja az angyal. *Hisz Ő a mi fiunk is*. Jézus, aki maga az Isten. Tehát ha Jézust mondjuk, akkor is jól közelítjük meg, ha az Atyát mondjuk, akkor is. Mit szólsz hozzá A. Kati?

A. Kati: Igen, ez így érthető, követhető.

János: Timi, te következel.

Minden illat *Feléje* árad.
Ki *Hozzá* igyekszik, el nem fárad.
Minden hegy *Feléje* mutat.
Aki keres, talál utat.
Hisz *Ő* az Út. (44.besz.283.o.)

János: **Minden hegy *Feléje* mutat.** Mondjunk néhány hegyet.

Kata: A tanítvány, az angyal és a szeráf is feléje mutat.

Ivett: A tanítvány, mint státusz, mind feléje mutat.

Kata: Bár én úgy fogalmaztam magamnak meg, hogy minden az Istenben történik. Az a Szerb próféta, aki kéz-láb nélkül járja a világot és tanúbizonyságot tesz a hitéről, ő is az Isten felé mutat.

János: Igen, ő is az Isten felé mutat. Az a kérdés, hogy melyik Isten felé mutat?

Kata: Igen ez fontos.

János: Nagy valószínűséggel nem ugyanazt gondolja az Isten szó alatt, mint amit mi gondolunk. Én kibővítettem ezt a minden szót, mert számomra hegyként jelenik meg a fény az angyal tanításában. Hegyként jelenik meg a szolgálat és ezek csak ilyen bevezető szavak az angyal tanításának a tartalmában. Vajon hegyként fogalmazható-e meg a hit, az Isten rendje?

Ildikó: Igen, megfogalmazható.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: De megfogalmazható maga a teremtett természet is. Tehát számtalan neve van a hegynek. Ezzel azt akarom jelezni, hogy minden Istenhez tartozó örök valóság amire azt mondjuk, hogy VAN, az hegyként felfogható.

Kata: Itt van a 44. beszélgetésben az a nagyon hosszú *Feléje* felsorolás, amire én azt írtam oda, hogy minden az Istenben történik. Tehát Jézusnak minden hozzá tartozó szellemi tartalma megfogalmazható hegynek, ami *Feléje* mutat.

János: Mehetünk tovább. A. Kati olvasd.

A megtétel és az étel arányos legyen,
mert egyensúly kell a hegyen.
Egyensúly, béke s a csend.
Ott fenn az lehet csupán. (44.besz.284.o.)

János: A kérdés még mindig ugyanaz, hogy a hegyet hogyan és kivel tudjuk azonosítani?

A. Kati: Az Istennel.

János: Az Istenben kell az egyensúly?

A. Kati: Igen.

Kata: Megfogalmaztuk, hogy a tanítvány részéről az anyag és a szellem egyensúlyáról van szó, mely a negyedik síkra vonatkozik, melyet mondhatunk úgyis, hogy az Ember-lét síkja.

János: Igen, még valaki?

Ivett: Nekem az jutott eszembe, hogy itt az étel szellemi táplálékra vonatkozik és azaz idézet jutott eszembe, hogy: *A tett nem lehet nagyobb, mint a hit és a hit nem lehet nagyobb, mint a tett.* Ezt a két dolgot úgy egészíti ki egymással egységbe, hogy ezeknek egyensúlyban kell lennie. A szellemi táplálék az étel, az a szellemi dolog a hit, a megtétel pedig a tett.

János: Kibővíteném, hogy az arányosság minden tekintetben szükségszerű-e a tanítványban? Nem szorítanám erre vagy arra, hanem minden területen szükség van rá, hiszen azt, amit a Kata már korábban megfogalmazott, hogy a tanítványnak feladatként jelenik meg az, hogy egyenlő arányban viszonyuljon

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

az anyag és a szellemvilághoz. Az egyik ne legyen túlsúlyba a másik rovására. Ez mindent magába foglal. Magába foglalja az anyagi ételt és a szellemi ételt is és mindent. Én ezt úgy értelmeztem, hogy a tanítványban legyen meg ez az egyensúly. Ha a tanítvány maga a hegy, akkor benne ez az arányosság jelenjen meg. Miről van szó?

Egyensúly, béke s a csend.
Ott fenn az lehet csupán.

János: Csak ezt élheti meg itt a Földön, kapcsolat gyanánt.

Kata: Azért használom szívesen, hogy a negyeik sík. A négy, mert az eddigi tanításokban ilyen és ez így nem jelenik meg. Természetesen az evangéliumokban Jézus is beszél a tanítványokról, de ez, amit az angyal könyvben az angyal tanításban megtalálunk a tanítványokról, ennek a minősége és tartalma „többet” hordoz a számomra.

János: Én azért nem használom a negyedik síkot, mert ez minden embert magába foglal.

Kata: Együtt mind a hét síkot.

János: De itt szerintem a hegy csak a tanítvány.

Kata: Az angyal tanítást befogadó tanítvány számára megjelenik a teremtett és a teremtő világ, amely az anyagot és a szellemet jelképezi.

János: Nem ezt vitatom. Én csak annyit mondtam, hogy azért nem használom a negyedik síkot, mert az minden embert magában foglal.

Ivett: Magyarul azt is, aki nem jézusi.

János: Amikor itt a hegyről van szó, amit korábban már megállapítottunk, az csak a tanítvány vonatkozásában jelenik meg, mint jelző.

Kata: Szerintem a negyedik sík, csak az új emberre vonatkozik.

János: A negyedik sík, hogy lehetne az új ember, amikor az minden ember vonatkozásában jelenik meg, nem pedig a nagybetűs ember vonatkozásában.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Erre így még nem láttam rá.

János: Ha azt mondom neked, hogy az ötödik micsoda?

Kata: Az angyal.

János: A harmadik sík?

Kata: Az pedig az állat.

János: Minden állat vagy pedig egy állat?

Kata: Minden állat.

János: Akkor a negyedik sík miért nem lehetne minden ember. Ha az első sík az ásvány, ugyanígy minden ásvány, mert mindent magába foglal.

Kata: Igen, csak én itt hozom be azt, amit te nem szívesen hallasz, hogy ezeknek a síkoknak a szellemi oldalát, a lélek oldalát építem az új emberbe.

János: Itt nincs szó új emberről.

Ivett: Itt a teremtésről van szó.

János: Itt nagyon egyszerűen számomra csak annyi van, hogy a tanítványban, mint akit a hegyel, jelzőt fogalmaz meg, benne az egyensúly meg kell, hogy legyen. Ennyi. Nincs nagybetűs, nincs kisbetűs. Stb.

Kata: A kiemelt rész előtt azt tanítja: *A Hét Erő a tiétek. Vegyétek és egyétek! De tegyétek is! A megtétel és az étel arányos legyen.* Tovább folytatja: *Mert egyensúly kell a hegyen.*

János: Még egyszer. Az egyensúly pont a hét erőre vonatkozik a tanítványban, pont ennek alapján.

Kata: Azért nem minden ember, mert a tanítványt én már úgy is megfogalmazom, hogy az új ember az angyal tanítása alapján, hiszen indulásában már ott van.

János: Jó. Ezzel egyetértetek.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A. Kati: Én meg arra gondoltam, hogy a Kata azért gondol a negyedik síkra, mert azt a feladatot is magában hordozza, hogy összekösse a többi síkokat. Mondhatom úgy is, hogy a teremtő és a teremtett világot és úgy tűnik ebbe pedig nem tartozik bele minden ember, csak az, aki már az angyal tanításával találkozott és tudja, hogy ez a feladata.

János: Ez úgy tűnik, vagy úgy van?

A. Kati: Úgy tűnik, de én is úgy gondolom, hogy mindegyik, ahogyan mondtad, hogy minden állat is benne van a harmadik síkban. De a negyedik már ezzel a feladattal úgy tűnik, nem tartozik bele mindenki, csak az, aki tud róla és elvégzi. De lehet, hogy anélkül is elvégzi.

János: Hogyan lehet valamit elvégezni, ha valaki nem tud róla, nincs cél, nincs feladat.

A. Kati: Lehet, hogy elvégzi, de nem tudatosodik benne. Nem ösztönösen, csak törekszik a jóra.

János: Megint ott vagyunk, hogy mi a jó?

A. Kati: A nélkül is. Én csak ki akartam egészíteni, hogy emiatt nem biztos, hogy minden ember beletartozik.

János: Kati szívem, ki a jó?

A. Kati: Egyedül az Isten.

János: És aki hozzátartozik.

A. Kati: Igen, mert aki hozzátartozik, abban már benne van az Isten.

János: Világi ember lehet-e jó?

A. Kati: Igen.

János: Hogyan?

A. Kati: Hát nem százszázalékosan, de rengeteg jót tud csinálni.

János: Hogyan? Isten nélkül hogyan tud jót csinálni?

A. Kati: Ezt nem tudom magamévá tenni.

János: A világi jóságnak semmi köze ehhez a jóságához.

A. Kati: Kijöhetnek jó dolgok belőle.

János: Arról a jóról, amiről mi beszélünk, az egy olyan erkölcsi jó, amit csak az Isten tud megjeleníteni itt a földön. Erre Jézus tanított bennünket, amikor azt tanítja: Csak *egy valaki a jó, az Isten*. Ezt maga Jézus mondja és ezt a megjelölést még önmaga irányából is elhárítja. Ezzel egy olyan erkölcsi tartalmat ad a jó szónak, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni azoknak, akik *Vele* akarnak megismerkedni, *Őt* akarják megérteni. Nyilván a világnak is megvan a maga nyelvezete, a maga tartalma, hogy jót csinál az, aki nem csinál rosszat. Mondjuk. Vagy aki a világ szerint valamit úgy csinál, ami nem a teljes önzés irányába halad. De már a Hang tanításában is nem egyszer, nem kétszer találkoztunk azzal, hogy Jézus nélkül mindenki azt csinál, amit akar és nem válik a javára.

A. Kati: Biztos, de az embernek el kell igazodnia az élete folyamán. Van, aki minden egyes mozdulatot ki tud elemezni, hogy Jézus szerint jó, vagy nem jó. Nem olyan könnyű ezt eldönteni.

János: Én el tudom dönteni.

A. Kati: Elhiszem, de nem mindenki és nem könnyű.

János: Mindig az a kérdés, hogy Jézusért teszi, vagyis a szeretetért teszi, nem azért, mert az jó, hogy azért csinálom, hanem mert Jézusért teszi vagy nem Jézusért teszi. Ennyi az egész. Itt a választóvíz.

A. Kati: Ez csak egy szó.

János: Annak egy szó csak, aki nem hisz benne.

A. Kati: Hát ez igaz.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Azzal próbálnám alátámasztani az álláspontomat, hogy ez is a 44. beszélgetésnek a folytatása, ahol előtte az a sok felsorolás van, ami mind *Feléje* mutat, akik az Isten rendjében élnek. Márpedig a hívő emberek nem az Isten rendjében élnek, nemhogy minden ember abban éljen. A második 44. beszélgetésből kiválasztott anyaghoz azért írtam, hogy ez az EMBER-LÉT, mert erre csak a tanítvány képes. A világi ember pedig az ember-lehetőség.

János: Próbálom érteni azt, amit mondasz.

Kata: Az angyal nagyon szigorú különbséget tesz a kettő között.

János: Itt az a problémám ezzel, hogy úgy használod a szavakat, amelyek nincsenek teljesen kifejtve, mert az emberlét az az általános emberlét, közben lehet azt gondolod alatta, hogy ez a nagybetűs emberlét csak ezt nem teszed hozzá, hogy milyen vonatkozásban használod.

Kata. Nem. Az angyal tanítása szerint a negyedik sík az az új ember.

János: Nem az új ember a negyedik sík. Megpróbáltuk már megközelíteni. Ha a harmadik síkban minden állat benne van, az állat síkjában, akkor a negyedik síkban, az ember síkjában nem a nagybetűs ember, hanem minden ember jelen van. Miért választanád le a többit róla? Mitől esik ki a többi ember ebből a síkból?

Deti: Akkor hol vannak?

Ivett: Ez a történet nekem inkább a teremtést mondja el. Ezzel azt mondod, hogy aki nem megtért ember...

Kata: Persze, ez az egész a teremtés vonatkozásában hangzik el.

Ivett: Értem, de akkor annak egy más teremtéstörténete van? Nem az angyal és az állat között van, érted? Akkor az hol van?

Kata: Aki nem itt van, az még a régi ember. Azzal nem foglalkozik az angyal tanítása, ahogyan a Hang azt mondja, hogy azt csinál, amit akar.

János: A sík, az sík. Nincs régi sík és nincs új sík.

Kata: Nem is a sík vonatkozásában mondom.

János: Dehogynem. Ha a negyedik sík, az a negyedik sík, az ember síkja.

Kata: Nem így látom.

János: Mit nem látsz így?

Kata: A Négy, pont arról szól, hogy a tanítás által, az Ige befogadása által, hogyan tudnak átalakulni, változni.

János: Ha a teremtést szimbolizálja, még sehol nincs tanítás.

Kata: A menóra mint séma, a teremtésnek csak az egyik oldalát mutatja meg nem az összeset.

Ivett: De ez nem a kész, kifejtett állapot. Az még semmit nem csinált és akkor is ez volt, mint tény, hogy e között a kettő között van az ember. Akkor még a tanítványság sehol sem volt.

János: Menjünk tovább az anyagban. Hol tartottunk? Márti folytatd.

És nő a Szeretetet, a Kettő.

Milyen csoda!

A Hét nem lép sorba soha - de körbe!

És egy a hegy: a kúp hegye.

A hét vonal így alkot kúpot.

És nincs előbbre való. (51.besz.305.o.)

János: *És egy a hegy: a kúp hegye. A hét vonal így alkot kúpot.* Miről van szó, miről lehet szó? Mondhatom-e azt, hogy a teremtés síkjairól van szó.

Igen.

János: Most megint nem tudom hányadik vonatkozás jelenik meg a hegy szavában és még mindig a hegyről beszélünk.

De az isteni FÉNYT csak az kapja:

ki gyümölcsöt terem,

ki jár a tengeren,

ki lebeg a hegyen,(78.besz.406.o.)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Vajon a hegy itt mivel azonosítható?

Az isteni FÉNYT csak azt kapja:

Ivett: A tanítvány.

János: Igen, a tanítvány. Ki másról, aki kap. Van más javaslat?

Detti: Ő az, aki nyitott rá, ő az, aki érti és ő az, aki kéri. Aki nem tanítvány az nyilván nem tud ezzel mit kezdeni.

János: Világos. Ott kapcsolat sincsen. Mondhatjuk azt, hogy ennek feltétele a kapcsolat. A kapcsolat meg azon múlik, hogy mennyire vagy nyitott, mennyire vagy befogadó és találkozta-e mindezzel.

„Építsünk hajlékot idefenn,
a FÉNYBEN, a hegyen!” (79. besz.414.o.)

Detti: A mennyországban?

János: Ez jó kérdés.

Detti: Ha hajlékot építsünk, akkor ott is lesz házunk.

Kata: Megnéztem a könyvben a szövegkörnyezetet és úgy folytatja az idézőjeles szöveg után: *Nem tudja mit beszél, az új hajlék leszáll.* Számomra továbbra is ez az evangéliumból van idézve, azért van idézőjelbe téve.

János: Az óra elején kiosztott papírnak a címe A HEGY JELENTÉSE és ha azt megfordítjátok, akkor ott egy bővebb szöveggel találkoztok.

„Építsünk hajlékot idefenn,
a FÉNYBEN, a hegyen!”
Nem tudta, mit beszél.
Az új hajlék nem épül,
az új hajlék leszáll,
ha igaz sziklára talál.
Az igaz szikla, mit befogad az ég,
A TISZTA, A TÖRETLEN EGYÉNISÉG.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A szikla is csak föld,
de magasra törő, csodálatos erő,
összesűrűsödő.
Csúcsa túlér a ködön.
Hona az örök öröm - a derű.

János: Ki kicsoda és miért? Az alapot itt a 79. beszélgetésben éltem meg, amit Kata most te olvasol.

Megszólal a tanító szó:
A Négy az együttható.
A Földgolyó felülete hullámszó.
A víz, a tenger elborít.
A hegycsúcs kiemelkedik.
A hegycsúcs a sziget,
az EGYÉNISÉG.
A tömeg, csak víz alatt lehet. (79. b.413.o.)

János: Amit korábban említettél az egyéniségről, itt található meg. Az egyéniség a hegyvel van megfogalmazva, mi több, magával a hegycsúcsával, amely kiemelkedik a környezetből. Nyilván nem az átlagos ember egyéniségéről van szó, hanem arról az egyéniségről, aki, mint tanítvány kapcsolódik az Istenbe.

Kata: Igen azért mondtam, hogy önmagában megáll, mert az Igét hordozza, ő maga az Ige.

János: Igen.

„Építsünk hajlékot idefenn,
a FÉNYBEN, a hegyen!”
Nem tudta, mit beszél.
Az új hajlék nem épül,
az új hajlék leszáll,
ha igaz sziklára talál.
Az igaz szikla, mit befogad az ég,
A TISZTA, A TÖRETTLEN EGYÉNISÉG.

János: Ez a két sor, hogy "Építsünk hajlékot idefenn, a FÉNYBEN a hegyen!" Mintha felszólítaná a tanítványokat. Ugyanakkor azt mondja, hogy aki ezt fogalmazza meg, az nem tudja mit beszél. Sokszor hallottam, hogy építsük meg az Isten Országát. Nem tudom meséltem-e nektek, egyszer egy Bokor

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

társaságban voltunk, ahol csoportokra voltunk osztva és valaki azzal jött, hogy az Isten Országát építeni kell. A Feri bácsi megakadt ezen és azt kérdezte, hogy mondhatod ilyet? Azt nem lehet építeni, azt meg kell találni. De hát, az ugyanaz! Mondta az illető. Feri bácsi erre üvöltött, hogy lehet az ugyanaz? Teljesen ki volt fordulva magából, hogy valaki ennyire értetlen. Itt valami hasonló van, hogy amikor megjelenik ez a látásmód, mert ez egy elterjedt keresztény látásmód, hogy építsük az Isten Országát. Ezt a Gyurka bácsi is építeni akarta.

Detti: Azt írja, hogy:

Az új hajlék nem épül, hanem leszáll.

Akkor ez a tanítványban alakul, a tanítványban épül. A szívemben, a lelkemben az Isten építi, bennem.

János: Szívem szerint szóltál.

Kata: Minden változás az Istenben történik.

János: Tehát itt egy téves látásmód jelenik meg ebben. Isten Országát nem lehet építeni, az készen van, csak befogadni lehet. Amit az ember épít az csak emberi lehet. *Az új hajlék leszáll, ha igaz sziklára talál.* Márpedig a hegy is sziklából áll. Ennek a kiemelt szövegnek a tartalma arról szól, hogy:

Az igazi szikla, mit befogad az ég

János: Mondhatom azt, hogy az igaz tanítvány, a tiszta, a töretlen egyéniség. Mitől lesz ő tiszta, töretlen egyéniség. Mitől lesz?

Kata: Az evangéliumban elhangzik, hogy: *Ti már tiszták vagytok az Ige által,* amit annak idején átbeszéltünk, de nyilván itt már valóság az, hogy ők az Ige által tiszták, sőt az angyal tanítását is ide lehet érteni. Azáltal tudnak töretlen egyéniséggé válni, hogy a ráhagyatkozás bennük már állapotszerű.

Detti: Én azt gondolom, hogy a hit által.

Ivett: Azért, mert fény van bennük.

János: Csodálatos dolgokat mondtatok.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: A teljes odaadás is kell hozzá.

János: Az is kell hozzá.

Ivett: Hegyre épült város.

A szikla is csak föld,
de magasra törő, csodálatos erő,
összesűrűsödő.
Csúcsa túlér a ködön.
Hona az örök öröm - a derű.

János: A tanítvány.

Kata: Valahol tanít arról, hogy nem a sok, hanem a sűrű a lényeg. A sűrű minőség kell, hogy megjelenjen. *A teljes nem a sok, hanem a sűrű, az örök mérték. (36.b.L.247.o)*

János: Figyeljétek! A hegy:

Magasra törő, csodálatos erő,
összesűrűsödő.
Csúcsa túlér a ködön.
Hona az örök öröm - a derű.

Tehát ehhez a részhez, hogy:

„Építsünk hajlékot idefenn,
a FÉNYBEN a hegyen!”

Ehhez szerettem volna ezt hozzátenni, hogy ne tévedjünk el, ez csak egy olyan kiemelés, amely azokat a látásmódokat fogalmazza meg, akik így gondolkodnak.

Timi: Most állt össze, amin elejétől fogva gondolkodtam, hogy most egy egészen rendkívüli élményben van részem. A hétvégén volt egy nagyon nagy küzdelmem, amit ahhoz tudnék hasonlítani, amilyen a hullámozó tenger. Tehát, nagyon nehéz érzelmi harcot kellett megvívjak magamban. Imádkoztam magamban és azt éltem meg, mintha egy hegyre mennék fölfelé. Ezen a hegyen

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

úgy jelentek meg azok az emberek, akikkel nehéz a kapcsolatom, de már megtanultam szeretni őket, hogy nehézségként és teherként rakódtak rám, amit már át tudok transzformálni szeretetté és ezáltal le tudom magamról dobni. Azt éltem meg, hogy ezek az emberek és az ővelük kapcsolatos terheim, mint sziklák és bozótok jelennek meg szellemileg, de én tudok menni tovább. Lassan elmaradnak, mintha beépülnének belém valami pozitív módon és erőt adnának. Úgy mennék tovább. Azt éltem meg, hogy a nehézségemet, ami szintén egy ilyen emberrel kapcsolatos, mintha valami nagy, hatalmas, fekete, szörnyű véres szikla lenne. Ezen is imával és azzal, hogy rá gondoltam azokra az Isten segítségével letett előző terheimre, egyszerre képessé váltam arra, hogy ezt a terhet is meghaladjam. Egy olyan élményben volt részem, mintha egy gyönyörű hangot hallottam volna magamban és feljutottam volna a világ legmagasabb hegycsúcsára. Valójában soha nem jártam ilyen magas hegyen, mégis azt éltem meg. Még a levegő is olyan ritka, a fény olyan erős, hogy alig láttam benne. Persze ez szellemileg egy benső megélésem volt és úgy éreztem mintha lebegnék ott. Valami egészen fantasztikus élmény volt. Azt éreztem, hogy most kész vagyok és eljutottam ide, ami valami nagyon fantasztikus, de ugyanakkor, mintha ez csak valaminek most lenne a kezdete. Ebből az örömből tudok valamit megosztani nektek, és ez hihetetlen.

Kata: Az anyaggal való foglalkozás kapcsán az egyik éjjel nekem is volt egy kellemes álmom vagy élményem. Egy többszintes épületben mentem le-föl, valamit a két nyitott tenyeremben tartva, ami valójában nem volt látható, de tudtam, hogy amit viszek az érték. Mindig azzal találkoztam, hogy minden szint üres, fehérre meszelt falak, teljes átalakulás, változás, tisztaság van, de nem volt, akinek átadjam a nem látható értéket.

Ivett: Én csak székeket pakoltam egész éjjel.

János: Nekem is volt egy álmom, amiben a mai napig is látom magam előtt a történetet, ezért az álom megkérdőjeleződik ebben a vonatkozásban. Nekem a hegy, mindig szinkronban jelenik meg ezzel a tartalommal. Az volt a lényege, hogy egy fantasztikus zöldmező volt, a szélén erdővel és ment lefelé egy nagyon széles út. Két oldalt fehér ruhás alakok mentek, nagyon sokan voltak. Én az úton voltam, ami ment lefelé, de utána egy nagyon magas hegy. Egyetlen dolgot tudtam, hogy fel kell jutni a hegyre, mert mögötte ott van a nap. A napot nem láttam, de nagyon világos volt az ég. Fel kellett jussak a hegyre, mert onnan látom, hogy ott a nap.

Menjünk tovább. Ildikó te jössz.

Ti álljatok a hegyen, mindig a hegyen!

Minden tettetek legyen fent a hegyen,

túl vétken, túl ködön, az ördögön!

Fenn, mindig fenn a hegyen!

Túl a kegyen is!

Mert a kegy felett lakik az EGY.

Ha egy vagy VELE,

úgy belőled árad a kegy.

János: Ti álljatok a hegyen, mindig a hegyen. A hegy. Mi a hegy?

Kata: Több helyen írja, ki is gyűjtöttem, ahol mondja a tanítványoknak, hogy: *A ti helyetek csupán a FÉNY lehet, tehát a hegycsúcs. A hegy a való, az igaz, a teljesség.*

Ildikó: Nagyon érdekes, hogy utána úgy írja, hogy: *Túl vétken, túl ködön, az ördögön!*

János: Tovább is gondoltam ezt a dolgot és ezt a hegyen való állást a tanítás vonatkozásában éltem meg. Számunkra a tanítás legyen a hegy. Tehát a tanításban álljatok.

Ivett: Túl ködön, az ördögön ez a vallásokra utal. Túl a vallásosság képén.

János: Igen.

Kata: Utána a töretlen egyéniség képében folytatja.

János: Igen, túl a kegyen is, amit talán a vallásosság képvisel: *Mert a kegy felett lakik az EGY. Ha egy vagy VELE, úgy belőled árad a kegy.* Érthető volt ez?

Ildikó: Igen.

János: Én itt a tanítást élem meg a hegy vonatkozásában.

Ildikó: Így van.

Kata: Odaírtam magamnak, hogy ez egy új élet intenzitás.

János: Vitathatatlan.

A kegyelem, hogy jön ide?

János: Hogy jön ide a kegyelem?

Kata: Úgy fogalmazom, hogy a teremtő síkon árad le a kegyelem. Ennek is van intenzitása és ami elér hozzánk, az felül ír mindent. Hat. Ez maga az Isten. Ha egy leszel *VELE*, akkor te is hatsz általa.

A. Kati: Amikor nem vagyunk a hegyen, akkor a kegy által jutnak hozzánk az Istennel való egyesülésünk pillanatai. Ha fönt vagyunk, akkor már mindig az van.

János: A Hangban már tanultuk és mit szóltok hozzá, amikor azt tanította, hogy *minden kegyelem*. Ez így rendben van? Mindenkinek a léte, a lélegzetvétele, egyáltalán az, hogy gonosz lehet, hogy rosszat tehet vagy jót tehet, hogy lélegezhet, minden kegyelem. Erre azt mondja az angyal, hogy a kegyelem minden törvény felett van. Márpedig a törvény micsoda?

Detti: Természeti szabályok.

János: Nemcsak.

A. Kati: Ami mindig érvényesül.

János: Vagyis, a VAN. Mert van. A törvény az, ami van. Az angyal tanítja, hogy az Isten még ezen is felül áll. Túl van ezen. Tehát a kegyelem túl van a törvényen is.

Detti: Ezt már egyszer beszéltük.

János: Igen, ezért mondja, hogy: *Fenn, mindig fenn a hegyen! Túl a kegyen is! Mert a kegy felett lakik az EGY.* Tehát a minden felett van az Isten. Amit az ember meg tud fogalmazni, amit meg tud élni, mindazon felfoghatatlan magasságon felül van, megfogalmazhatatlanul az EGY. Viszont aki egy, *ha egy vagy Velem*, amit ebből megértesz, amivel tudsz találkozni. *Ha egy vagy VELE*, akkor belőled árad a kegy. Hogyan, miért? Úgyhogy egy vagy *VELE*. Benned van. Ez a folyamatos egység állapota. Ha egy vagyok az Istennel, akkor *Ő* is egy velem? Ki a meghatározó? Nyilván *Ő*. Nekem azt mondja, hogy mindig csak

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

engedj. Engedd, hogy áradjon belőled a kegyelem. Engedd, hogy áradjon belőled a fény.

Kata: Mindig az a kegyelem, amit *Ő* lát számunkra a helyénvalónak.

János: Nem lát.

Kata: Jó, értem. Köszönöm.

János: Folytassuk a következővel.

Minden mozdulat, minden gondolat,
minden tett, ha szabad,

csak egy lehet: hegy.

Aki kapaszkodik,

az tán hegyen lakik.

Te hegy vagy,

nem lakó, nem kapaszkodó -
feltornyosuló, való, igaz.

Aki igaz, szikla az.

Mi ott lakunk a hegyen -

a szív mélységében. (79.besz.411-412.o.)

János: Az, hogy mi ott lakunk a hegyen - az kivel azonosítható? Ezt az angyal mondja, hogy mi ott lakunk, az Istenben. Tehát a hegy az Isten.

Kata: Előtte mondja, hogy te hegy vagy.

János: Egy szövegen belül több vonatkozásban is használja a hegy szavát.

A. Kati: A szív mélységében van a hegy.

János: Számomra például itt hiányzik egy kérdőjel, amikor azt mondja, hogy aki kapaszkodik az tán hegyen lakik. Itt hiányzik a kérdőjel. Aki kapaszkodik az nem lakik a hegyen. *Te hegy vagy, nem lakó és nem kapaszkodó.* Ez a tanítvány. *Feltornyosuló, való, igaz.* Aki igaz, mint a tanítvány, szikla az. Mi ott lakunk az Istenben, a szív mélységében. Az Isten a tanítványban hol van?

A szívében.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nem könnyű gondolni mindig arra, hogy nem vagy egyedül. Egy olyan lehetetlen és hihetetlen állapot van, hogy az Isten ott van a szívedben, ha befogadtad. Ott van. Azt mondtuk, hogy az Isten mindenhol jelen van, csak más-más minőségben. Az emberben erkölcsi minőségben, létezésben való minőségben. Lehetne számtalan kifejezést megfogalmazni, hogy milyen minőségben van jelen. Boldogító, adni tudó minőségben. Ezzel a tanítványnak a szívét fogalmazza meg a szív mélységében. Ott találkozik az Istennel.

Kata: A 438. oldalról ide írtam, hogy: *Az új ház, a negyedik emelet, lakóhelyül rendeltetett.* Mindkettő számára, azért ott találkoznak.

János: Világos, így van. Timi olvasd az utolsót.

Én is a Hét közül vagyok.
De vezető felettem is ragyog.

Gitta felé:

Neked szól az üzenet.

Ezt kérdezte a szíved.

Minden szervezet, csak a hét láng lehet.

S minden hét fölött egy a hegy, a Vezér.

De a Vezér magában mit sem ér.

Új hét, új koszorú, új korona.

Így minden láng

ismeri az uralkodást és a szolgálatot. (85.besz.434.o.)

János: Ezt hogyan tudnánk egy szóval megfogalmazni? Úgy, hogy minden egy. Elhoztam nektek a 419.oldalról az ábrát is ti, hogy látjátok, mit jelképez ez az ábra?

Detti: Számomra ez az Isten rendjét jelképezi, hogyan épül fel a szellemi ház.

Kata: Elhoztam Gitta magyarázó könyvéből azt, amit ő ezzel kapcsolatban megfogalmazott. A lángok szerepét mutatja be ezzel az ábrával, hogy látható legyen az uralkodás és a szolgálat. Gitta szolgálata, hogy fogadja a fentről jövő lángokat és általuk átalakuljanak. Az uralkodásom pedig az, hogy megsűröm a lefelé irányuló intenzitásukat, hogy átalakíthassák az itt élőket anélkül, hogy megégetné őket. Hasonlóan minden lény kap és ad, szolgál és uralkodik. Egyedül az Isten szolgál mindent.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Gitta valószínű nem tudta, hogy senkit sem lehet átalakítani csak átalakulni lehet, de ez legyen az ő látásmódja. Én azt gondolom, hogy ez az új világ épülete. A teremtés rendje is, amely lehetőséget ad, hogy felépüljön a tanítványok által az új világ. Ennek természetes vonatkozása az, hogy az angyalával való egyé váláson keresztül a megváltás is megvalósuljon. Tehát egyé váljon a szellem és az anyag, mert ez a megváltás. Én ezt így tudom megragadni és megfogalmazni, hogy a teremtésnek a rendje, amelyben az új világ épülete jelenik meg.

Kata: Amikor én a hét síkot említem és ezt nem én találtam ki, hanem az angyal tanításában is szerepel, nevezi hét léleknek, hét sugárnak, hét erőnek, ami más-más vonatkozásban és minőségben jelenik meg a tanításon keresztül a teremtésben, az én számomra.

János: Jó. Köszönöm. Ezzel végeztünk is a kigyűjtéssel és az időnk is lejárt.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István